

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Paa Grund af Misvæksten i visse Dele af Jylland, særlig paa Højderyggen i den sydvestlige Del af Jylland, er en Række Landmænd meget vanskeligt stillede med Hensyn til Fremskaffelse af Saasæd i indeværende Foraar. I den Anledning er der blevet indsendt Ønsker fra lokale Landbo- og Husmandsforeninger i disse Egne om, at der af Statskassen maa kunne ydes Statslaan til Anskaffelse af Saasæd mod Forpligtelse til at aflevere et tilsvarende Kvantum Brødkorn af Høsten 1940. Regeringen har ment det rigtigt at imødekomme et saadant Ønske i dette særlige Tilfælde. Naar jeg bruger dette Udtryk, er det, fordi man i Forvejen har en Lov om Høstpantebreve, der giver Adgang til Laan til Anskaffelse af Saasæd. Det særlige i dette Tilfælde er imidlertid, at den avlede Sæd slet ikke egner sig til at anvendes som Saasæd; og naar man forpligter sig til at aflevere Brødkorn for den modtagne Saasæd, vil jeg mene, at Konsekvenserne ved en saadan Ordning ikke bliver alt for uoverskuelige.

Det foreslaas, at der ydes de paagældende Landmænd et Laan paa 19 Kr. pr. 100 kg, naar den paagældende forpligter sig til at aflevere Hvede, og 20 Kr. pr. 100 kg, naar det er Rug, der skal afleveres. Laanet ydes rentefrit i den Periode, der er Tale om, og i øvrigt maa følgende Betingelser opfyldes: for det første skal det paavises, at der har været Misvækst i 1939, for det andet skal Laantageren være ude af Stand til selv at skaffe sig den fornødne Saasæd, og for det tredje skal han have besaaet saa store Arealer af sin Mark med Brødkorn, at der er Muligheder for, at han kan aflevere det Kvantum Brødkorn af Høsten 1940, som han forpligter sig til. Endelig skal naturligvis Saasæden anvendes som Saasæd, den maa ikke fodres op. Med Hensyn til de tre første Betingelser skal der foreligge Erklæring fra den stedlige Kommunalbestyrelse.

I § 2 foreslaas det, at Afleveringen af Brødkorn skal ske inden Udgangen af Oktober.

Lovforslaget er blevet vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i det høje Landsting.

Kr. Johansen: Den højtærede Landbrugsminister har nu gjort Rede for Lovforslagets Indhold og Hensigt, og jeg skal ikke komme ind paa overflødige Gentagelser.

For os, der hører hjemme paa de Egne, det her drejer sig om, er det velbekendt, at Høsten 1939 i en stor Del af Landet, ikke alene i Sydvestjylland, men op over hele den jyske Højderyg, bogstavelig talt var saadan, at der paa disse Jorder ikke er høstet Sæd, som egner sig til Udsæd, og det er lige saa rigtigt, at mange af disse Landmænd vil have uhyre vanskeligt ved selv at skaffe sig Saasæd. Nu er det ikke saadan, at de Landmænd, det her drejer sig om, er blevet fattige for nylig; jeg har ret godt Kendskab til smaa Landbohjem paa Sandjorderne i Vestjylland og Højderyggen i Midtjylland, og saa langt tilbage som jeg husker, har der paa disse Egne levet Landboere, som aldrig har haft mere end fra Haanden til Munden, som altid har været fattige, og som vel heller ikke har haabet paa andet end ved ærligt og redeligt Arbejde at kunne slide sig gennem Tilværelsen, saa at de i hvert Fald kunde tjene det daglige Brød. Jeg ønsker at sige dette over for Antydninger af, at det er de sidste Aars Begivenheder, der har gjort disse Landmænd fattige. Fattige Landmænd har vi alle Dage kendt i Danmark og i disse Egne maaske fuldt saa meget tidligere som nu.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg kan anbefale, at Laanene ydes rentefrit, og at de afvikles paa de Betingelser, der her er opstillet; jeg kan ligeledes anbefale de i § 2 nævnte Vilkaar for at opnaa Laanene.

Nielsen Mann: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Jeg ser af Folketingets Betænkning, at man i Folketingsudvalget har drøftet bl. a. det Forhold, at adskillige Landmænd ikke har saaet Vintersæd og derfor ikke kan komme i Betragtning ved Ydelsen af disse Laan, skønt de kan have lige saa stor Trang dertil. Jeg gaar ud fra, at det af en eller anden Grund har været umuligt at imødekomme Ønsket om, at ogsaa disse Landmænd skulde kunne faa Laan, men jeg vil gerne bede den højtærede Landbrugsminister over for det høje Ting oplyse, hvad der gør, at man har ment det umuligt.

Det er sikkert rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen for et Øjeblik siden sagde, at Lovforslaget drejer sig om fattige Landmænd i de magreste Egne. Det kan man se alene deraf, at der skal bilægges Ansøgningen Bevis for, at Man-